

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Alerguș Constantin,
Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Ciorbă Sergiu în numele inculpatului Ursu Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014, în cauza penală privindu-l pe

Ursu Alexandru Vasile, născut la 26 martie 1982,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, str.
Țărînei, nr. 91.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 2.08.2012-27.12.2013 (prima instanță).
2. 24.01.2014-22.05.2014 (instanța de apel).
3. 15.08.2014-29.10.2014 (instanța de recurs ordinar).
4. 25.03.2015-02.07.2015 (instanța de recurs în anulare).
5. 13.07.2015-11.08.2015 (instanța de recurs ordinar).

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 decembrie 2013, Ursu Alexandru a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut, că de către organul de urmărire penală Ursu Alexandru, a fost învinuit în faptul că, la 23 iunie 2011 în mun. Chișinău, fiind fondator cu cotă-parte de 100% din capitalul social al S.R.L. „I.F.C.-Grup” cu sediul în mun. Chișinău, str. Țărînei, nr. 91, avînd intenția spălării banilor săvîrșită prin tăinuirea, deghizarea naturii, originii, transmiterea și deplasarea proprietății reale a bunurilor în proporții deosebit de mari, despre care știa cu certitudine că acestea constituie venituri ilicite, a acceptat primirea pe contul S.R.L. „I.F.C.-Grup”, nr. 2251152600/USD, deschis la filiala nr. 6 a B.C.

„Moldova-Agroindbank” S.A. de pe str. Alba-Iulia 184/3, mun. Chișinău suma de 185239,60 dolari S.U.A., echivalentul la 2169007,52 lei (MDL), bani care aparțin companiei „Casco Petroleum Overseas” L.T.D., transferați ilegal la 23 iunie 2011 de către Baștovoi Valentin din banca comercială K.C.B. Uganda.

Tot el, la 23 iunie 2011, cu scopul voalării acțiunilor sale criminale, dorind să atribuie un aspect legal sursei și provenienței mijloacelor bănești și să asigure tănuirea și deghizarea informației privind natura, originea, mișcarea și apartenența acestor mijloace bănești, Ursu Alexandru, știind cu certitudine că suma de 185239,60 dolari S.U.A. constituie venituri ilicite ale S.R.L. „I.F.C.-Grup”, întrucât au parvenit din Uganda în lipsa vreunui temei juridic, folosind situația sa de serviciu, a dispus transmiterea sumei de 2120000 de lei (MDL) de pe contul nr. 22511331013/MDL care aparține S.R.L. „I.F.C.-Grup” din filiala nr. 6 a B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A. de pe str. Alba-Iulia 184/3, mun. Chișinău către S.A. „Sticlămont”, societate unde S.R.L. „I.F.C.-Grup” deține pachetul majoritar de acțiuni, iar Ursu Alexandru activează în calitate de director comercial.

În drept, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Ursu Alexandru în prevederile art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal – spălarea banilor, adică *spălarea banilor săvârșită prin tănuirea, deghizarea naturii, originii, transiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor de către o persoană care știe sau trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari.*

3. Nefiind de acord cu sentința, au înaintat apeluri:

Procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscut vinovat inculpatul Ursu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că instanța de fond eronat și-a motivat sentința, pe declarațiile contradictorii ale martorilor Baștovoi Andrei și Baștovoi Valentin, neținând cont că pentru faptul delapidării averii „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. în sumă de 185308 dolari, bani care ulterior au fost transferați pe contul S.R.L. „I.F.C.-Grup” și care sunt obiectul material al prezentei infracțiuni, Baștovoi Andrei și Baștovoi Valentin și Jugănarul Ion au fost recunoscuți culpabili prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23.12.2013.

În așa mod, instanța de judecată, știind deja că există o hotărâre judecătorească prin care a fost stabilită proveniența ilegală a banilor, totuși a emis o sentință de achitare.

Prin condamnarea lui Baștovoi Andrei, Baștovoi Valentin și Jugănarul Ion a fost stabilit faptul că infracțiunea comisă de către aceștia nu reprezintă decît ceea

ce numește judecătorul „infracțiunea principală”, iar infracțiunea de spălare a banilor comisă de către Ursu Alexandru nu este altceva decât infracțiunea care se află „în conexiune cu infracțiunea principală”.

Eronat instanța de fond a indicat că la prezenta infracțiune nu există obiect material, probele acușării fiind apreciate unilateral.

3.1. La 03 martie 2014, reprezentantul părți vătămate „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.- Diaconu Vitalie, care a solicitat repunerea în termenul de declarare a cererii de apel, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscut vinovat inculpatul Ursu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal cu stabilirea unei pedepse în limita sancțiunii prevăzute de art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În argumentarea apelului declarat, reprezentantul părții vătămate a invocat, că prima instanță ilegal și neîntemeiat a ignorat probele acușării care, fiind dobândite în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, întemeiază vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014, ambele apeluri au fost admise, casată integral sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Ursu Alexandru a fost condamnat în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din momentul reținerii.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Ursu Alexandru, la 23 iunie 2011, în mun. Chișinău, fiind fondator cu cotă-parte de 100% din capitalul social al S.R.L. „I.F.C.-Grup”, cu sediul în mun. Chișinău, str. Țărânei 91, avînd intenția spălării banilor săvîrșită prin tănuirea, deghizarea naturii, originii, transmiterea și deplasarea proprietății reale a bunurilor în proporții deosebit de mari, despre care știa cu certitudine că acestea constituie venituri ilicite, a acceptat primirea pe contul S.R.L. „I.F.C.-Grup”, nr. 2251152600/USD, deschis la filiala nr. 6 a B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A., de pe str. Alba-Iulia 184/3, mun. Chișinău, suma de 185239,60 dolari S.U.A., echivalentul la 2169007,52 lei, bani care aparțin companiei „Casco Petroleum Overseas” L.T.D., transferați ilegal la data de 23 iunie 2011 de către Baștovoii Valentin din banca comercială K.C.B. Uganda.

Tot el, inculpatul Ursu Alexandru, la data de 23 iunie 2011, cu scopul voalării acțiunilor sale criminale, dorind să atribuie un aspect legal sursei și provenienței mijloacelor bănești și să asigure tănuirea și deghizarea informației privind natura, originea, mișcarea și apartenența acestor mijloace bănești, știind cu certitudine că suma de 185239,60 dolari S.U.A. constituie venituri ilicite ale S.R.L. „I.F.C.-Grup”, întrucît au parvenit din Uganda în lipsa vreunui temei juridic, folosind situația sa de serviciu, a dispus transmiterea sumei de 2120000 lei (MDL) de pe contul nr. 22511331013/MDL, care aparține S.R.L. „I.F.C.-

Grup” din filiala nr. 6 a B.C., „Moldova-Agroindbank” S.A., de pe str. Alba-Iulia 184/3, mun. Chișinău, către S.A. „Sticlămont”, societate unde S.R.L., I.F.C.-Grup” deține pachetul majoritar de acțiuni, iar inculpatul Ursu Alexandru activează în calitate de director comercial.

Instanța de apel a constatat că vina inculpatului este integral dovedită prin probele administrate și a încadrat acțiunile lui în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca spălarea banilor săvârșită prin tănuirea, deghizarea naturii, originii, transiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor de către o persoană care știe sau trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari.

Totodată, instanța de apel a statuat că potrivit art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Astfel, potrivit materialelor pricinii, reprezentantul părții vătămate „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.- Diaconu Vitalie, a lipsit la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea acesteia.

Mai mult, în materialele cauzei nu este anexată dovada expedierii în adresa reprezentantului părți vătămate-Diaconu Vitalie, a copiei sentinței din 27 decembrie 2013.

Reprezentantul părți vătămate-Diaconu Vitalie a făcut cunoștință cu sentința doar la data de 19.02.2014, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele pricinii, motiv pentru care cererea lui este fondată și pasibil de a fi admisă, fiind necesar de a repune în termen apelul acestuia.

5. Avocatul Ciorbă Sergiu în numele inculpatului Ursu Alexandru, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 7), 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

Recurentul și-a motivat recursul prin aceea că, suma de 185308 dolari S.U.A. nu constituie venituri ilicite sau o sursă de proveniență a unei infracțiuni săvârșite anterior, fapt nedemonstrat și ignorat de către instanța de apel.

Nu a fost prezentată nici o probă ce ar indica asupra provenienței ilegale a mijloacelor bănești menționate și/sau proveniența din săvârșirea anterioară a unei infracțiuni.

Instanța s-a expus și practic a incriminat martorului Baștovoii Valentin, fapte care nu au constituit obiect al examinării în cauza penală de pe rol.

La fel, aceste împrejurări nu sunt indicate în rechizitoriu. Astfel, instanța de apel a depășit limitele faptelor incriminate inculpatului și s-a expus asupra drepturilor cet. Strelnicov Ion, care nici nu deține vre-o calitate procesuală în cauza penală.

Din dispoziția art. 243 Cod penal, incriminată inculpatului, rezultă că mijloacele bănești pe care ultimul dorea să le atribuie un aspect legal, adică să le legalizeze, urmau să fie cu bună-știință obținute ilicit în urma săvârșirii unei alte infracțiuni.

Din sensul normei penale enunțate, rezultă că veniturile obținute în urma contractelor civile ilegale, sau în lipsa contractelor sau a altor îmbogățiri neîntemeiate, ce nu constituie o infracțiune, nu pot constitui obiect material al infracțiunii de spălare a banilor. În materialele cauzei penale nu există nici o probă ce ar indica despre proveniența banilor din săvârșirea unei alte infracțiuni.

În astfel de împrejurări, lipsește obiectul material al infracțiunii de spălare a banilor, și anume banii care reprezintă bunuri fungibile.

Nu a fost prezentată nici o sentință definitivă sau irevocabilă prin care să fi fost constatat că acei bani au fost obținuți pe căi criminale.

Suma de 185308 dolari S.U.A. transferată de Baștovoi Valentin din contul nr. 2200285830 deschis în banca comercială K.C.B. din Uganda, cont ce aparține companiei „Casco Petroleum Overseas” L.T.D., în contul nr. 22511526008 deschis la B.C. „Moldova-Argroindbank” fil. nr. 6, cont ce aparține S.R.L. „I.F.C.-Grup”, nu poate constitui venituri ale S.R.L. „I.F.C.-Grup” din punct de vedere financiar-contabil. Or, conform raportului financiar al bilanțului contabil din 31.12.2011, prezentat la organul fiscal de S.R.L. „I.F.C.-Grup”, suma menționată după convertire a fost atribuită de S.R.L. „I.F.C.-Grup” la datorii.

Infracțiunea de spălare a banilor este o infracțiune aflată în conexiune cu o infracțiune principală în sensul art. 1 lit. e) din C.E.D.O. privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii, încheiată la Strasbourg la 8 noiembrie 1990, adică orice infracțiune în urma căreia produsele sunt rezultate și susceptibile de a deveni obiectul unei infracțiuni de spălare a banilor.

În lipsa unor probe certe, simpla constatare că S.R.L. „I.F.C.-Grup” a primit în cont suma de 185308 dolari S.U.A. de la Baștovoi Valentin în lipsa contractului și chiar dacă destinația transferului - pentru servicii nu corespundea destinației reale - împrumutul de la Muawia Bilal, nu poate justifica concluzia instanței de apel precum că banii primiți de către S.R.L. „I.F.C.-Grup” sunt dintre cei obținuți în urma unei infracțiuni.

Astfel, la pronunțarea deciziei de condamnare, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că lipsește semnul obligatoriu al obiectului infracțiunii și anume obiectul material la caz - bunuri fungibile materializate prin mijloace bănești în sumă de 185308 dolari S.U.A.

Probele administrate de partea acuzării dovedesc cu certitudine numai faptul că S.R.L. „I.F.C.-Grup” a acceptat suma de 185308 dolari S.U.A., transferată de Baștovoi Valentin din contul companiei „Casco Petroleum Overseas” L.T.D., a convertit banii în lei moldovenești și i-a transferat în contul S.A. „Sticlămont”,

acțiuni care nu se încadrează în noțiunea de tănuire sau deghizare conform dispoziției art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, astfel fiind lipsit semnul obligatoriu al laturii obiective a infracțiunii de spălare a banilor și anume - acțiunea. Or, latura obiectivă a infracțiunii constituie manifestarea exterioară a faptei infracționale și este principalul element al faptei infracționale care îi atribuie individualitate, iar în lipsa faptei infracționale realizate prin acțiune nu poate exista infracțiunea.

În materialele cauzei nu există nici o probă ce ar demonstra că după primirea banilor în cont, S.R.L. „I.F.C.-Grup” a transferat în contul S.A. „Sticlămont” anume acea sumă de 185308 dolari S.U.A., în situația în care banii constituie bunuri fungibile, iar la momentul primirii banilor în contul S.R.L. „I.F.C.-Grup” erau mai multe mijloace financiare. În această ordine de idei este de remarcat că suma de 185308 dolari S.U.A. se află pînă în prezent în contul S.R.L. „I.F.C.-Grup”.

În acțiunile inculpatului nu se conțin semnele componenței de infracțiune de spălare a banilor, iar șirul de acte juridice încheiate dintre Muawia Bilal, S.R.L. „I.F.C.-Grup” reprezentată de inculpat la acel moment și S.A. „Sticlămont” au un caracter civil din conținutul cărora nu se atestă acțiuni de tănuire sau deghizare a mijloacelor bănești, care ar constitui venituri ilicite.

Mișcarea sumei de 185308 dolari S.U.A. a fost transparentă, efectuată în baza actelor juridice real existente, lipsind acțiuni ce ar putea fi calificate ca tănuirea sau deghizarea provenienței banilor ce constituie venituri ilicite.

Nu a fost demonstrat cel puțin că anume inculpatul a săvîrșit acele acțiuni în situația în care nu avea calitatea de administrator și nu putea acționa din numele S.R.L. „I.F.C.-Grup”.

Or, probele pe care le-a reținut instanța de apel în suportul vinovăției inculpatului nu demonstrează alt ceva decît faptul că S.R.L. „I.F.C.-Grup” a primit în cont suma de 185308 dolari S.U.A., ulterior din banii ce se aflau pe contul companiei o parte au fost convertiți în lei și transferați în contul S.A. „Sticlămont”, prin urmare aceste acțiuni nu pot fi calificate ca tănuirea sau deghizarea originii și provenienței banilor.

În momentul primirii banilor, inculpatul nu a deținut calitatea de administrator al S.R.L. „I.F.C.-Grup”, fapt confirmat prin extrasul nr. 230034 din 20.06.2011, eliberat de Camera înregistrării de Stat, anexat la cauză.

Astfel, mijloacele bănești au ajuns în contul S.R.L. „I.F.C.-Grup” la data de 23.06.2011 însă inculpatul a fost eliberat din funcția de administrator la data de 31.05.2011 și deja la 01.06.2011 a fost angajat în funcția de director comercial al S.A. „Sticlămont”, împrejurare importantă care nu a fost elucidată în decizia contestată.

Inculpatul nu putea acționa în calitate de reprezentant al S.R.L. „I.F.C.-Grup” după cum pretinde acuzarea. Avînd calitatea de fondator, inculpatul în

acea perioadă nu a gestionat activitatea S.R.L. „I.F.C.-Grup” și prin urmare nu poate duce răspundere de activitatea economică a entității.

Nu a fost dată apreciere corespunzătoare declarațiilor lui Baștovoi Valentin, care fiind audiat în calitate de martor a explicat despre sursa de proveniență a banilor, relatînd că a deținut dreptul deplin de a efectua o astfel de operațiune. La fel, au fost aduse argumente și explicații plauzibile în privința destinației reale a banilor transferați. Prin urmare, cele declarate de inculpat corespund pe deplin declarațiilor martorilor Baștovoi Valentin și Baștovoi Andrei, care cu lux de amănunte au explicat circumstanțele de fapt și evenimentele reale ce au avut loc.

Declarațiile martorilor demonstrează lipsa acțiunilor infracționale și vin în suportul poziției apărării care pledează pentru lipsa componentei de infracțiune în acțiunile inculpatului.

Instanța de apel a lăsat fără vre-un argument plauzibil faptul că în materialele cauzei penale nu există nici o probă ce ar demonstra că inculpatul știa sau trebuia să știe că acele mijloace bănești constituie pretinse venituri ilicite (fapt nedemonstrat).

Inculpatul știa cu certitudine că suma de 185308 dolari S.U.A. constituie cea de-a doua tranșă a împrumutului acordat de Muawia Bilal, iar în suportul acestei împrejurări vin probele prezentate de apărare și anume scrisoarea din 12.06.2011 adresată S.R.L. „I.F.C.-Grup” de către Muawia Bilal, și acordul adiționat din 18.06.2011 la contractul de împrumut nr. IFC 2010-1 din 01.06.2010 încheiat între Muawia Bilal și S.R.L. „I.F.C.-Grup”.

Prin urmare, după cum rezultă din textul art. 6 din Convenția Europeană privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii, încheiată la Strasbourg la 8 noiembrie 1990, fapta de spălare a banilor are ca element subiectiv numai intenția „atunci cînd sunt comise cu intenție”, la care se adaugă condiția ca infractorul să „știe, în momentul dobîndirii lor, că acestea constituie produse” (art. 6 paragraf 1 lit. c).

În speță, aceasta presupune dovedirea prin probe certe că inculpatul, în momentul primirii sumei de 185308 dolari S.U.A., știa că acea sumă de bani provine din săvîrșirea unei infracțiuni, fiind inadmisibilă prezumția.

Instanța de apel nu a motivat care din probe au convins-o că inculpatul știa sau trebuia să știe despre pretinsa proveniență ilicită a banilor, în situația în care la materialele cauzei lipsesc probe ce ar demonstra aceste împrejurări extrem de importante pentru justa soluționare a cauzei.

Acuzarea în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a pretins că suma de 185308 dolari S.U.A. constituie venituri ilicite a S.R.L. „I.F.C.-Grup”, însă S.R.L. „I.F.C.-Grup” nu a fost atrasă la răspundere civilă, contravențională sau penală pentru pretinsul fapt că ar realiza venituri ilicite.

Suma de 185308 dolari S.U.A. în principiu nu poate constitui veniturile S.R.L. „I.F.C.-Grup”, or, conform evidenței contabile suma a fost înregistrată ca avans primit de la „Casco Petroleum Overseas” L.T.D., Baștovoii Valentin.

Venit - este sumă de bani care revine unei persoane sau firme dintr-o activitate prestată sau din proprietatea deținută, într-o perioadă de timp, câștig, beneficiu.

În speță suma de 185308 dolari S.U.A. a intrat în contul S.R.L. „I.F.C.-Grup” cu destinația – servicii, care este folosită uzual, iar destinația reală a banilor fiind ce-a de-a două tranșă în baza contractului de împrumut nr. IFC/MUA/2010-1 din 01.06.2010, încheiat dintre S.R.L. „I.F.C.-Grup” și Muawia Bilal.

Chiar și în situația în care suma de 185308 dolari S.U.A. a fost înregistrată ca venit la S.R.L. „I.F.C.-Grup” în lipsa temeiului juridic, astfel de situație constituie îmbogățire fără justă cauză, raport ce urma să fie dedusă instanței judecătorești în procedură civilă, nu și în cadrul dosarului penal, fiind incriminată inculpatului infracțiunea de spălare de bani.

Unicul temei care și-a găsit loc în actul de învinuire este faptul că ar constitui o ilegalitate că S.R.L. „I.F.C.-Grup” a acceptat primirea sumei de 185308 S.U.A. de la Baștovoii Valentin, reprezentant al „Casco Petroleum Overseas” L.T.D., în lipsa unui contract scris, argument ce nu poate fi reținut și pus la baza unei sentințe de condamnare.

Suma de 185308 S.U.A. a fost primită de S.R.L. „I.F.C.-Grup” în calitate de împrumut de la Muawia Bilal, fapt confirmat prin scrisoarea din 12.06.2011 adresată de către Muawia Bilal către S.R.L. „I.F.C.-Grup” și acordul adițional nr. 1 din 18.06.2011 la contractul de împrumut nr. IFC 2010-1 din 01.06.2010.

Conform art. 581 alin. (1) Cod civil, dacă din lege, contract sau din natura obligației nu reiese că debitorul urmează să execute obligația personal, aceasta poate fi executată și de un terț. În astfel de cazuri, creditorul este obligat să accepte executarea propusă de terț pentru debitor. Oferta de executare de către un terț trebuie făcută în interesul debitorului și doar în scopul de a schimba creditorul.

Astfel, norma enunțată permite executarea obligației debitorului de a da cu împrumutul de către un terț la caz terțul fiind Baștovoii Valentin, reprezentant al „Casco Petroleum Overseas” L.T.D., care a fost indicată de către Muawia Bilal ca fiind persoana ce va executa obligația de a da cu împrumutul, împrejurarea lăsată fără aprecierea instanței de apel.

Ulterior, deja la înaintarea cererii de apel, procurorul a indicat precum că caracterul ilicit al banilor se demonstrează printr-o sentință prin care Baștovoii Valentin a fost recunoscut vinovat de însușirea acelor mijloace bănești și precum că la pronunțarea sentinței instanța de fond cunoștea aceste împrejurări.

În conținutul cererii de apel, procurorul a adus argumente, învinuiri noi, care

nu se conțin în rechizitoriu, fapt inadmisibil din considerentele că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispozițiile art. 6 § 3 C.E.D.O. exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite dreptului de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, în vederea organizării unei apărări eficiente și rezultative pe cât de posibil în circumstanțele cauzei și asupra faptei pentru care o persoană este acuzată.

Instanța de apel a admis cererea de apel declarată de reprezentantul părții vătămate „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.- Diaconu Vitalie, care a fost depus peste termenul prevăzut de dispoziția art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, conform căruia termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Din decizie rezultă că instanța de apel a omis să se pronunțe asupra circumstanțelor formulate și probelor prezentate de către partea apărării.

Instanța de apel a condamnat inculpatul practic doar în baza declarațiilor reprezentantului părții vătămate-Diaconu Vitalie și a martorului Talpă Grigore, cu care în cadrul urmăririi penale nu a fost efectuată confruntare în vederea constatării veridicității acelor declarații.

Prin atare mod de eschivare de la faptul de a combate un argument sau altul al inculpatului, instanța de apel și-a demonstrat incapacitatea în a aduce careva argumente contrare, considerent din care și le-a trecut în umbră, și nici nu le-a expus în decizia sa, pentru a nu fi necesar de a le combate.

Făcînd cunoștință cu modalitatea de motivare a deciziei contestate, se creează impresia că inculpatul și apărătorii nu au fost auziți, or, indiferent de obiecțiile sale, instanța de apel oricum nu a dat un răspuns cert, și nu a permis părții de a cunoaște argumentele pro și contra care au stat la baza unei sentințe de condamnare.

Mai mult, instanța de apel în conținutul deciziei a constatat că legiuitorul a stabilit că săvîrșirea operațiunilor de spălare a banilor în proporții mari presupune că tranzacțiile și alte acțiuni ale persoanelor juridice sau fizice cu mijloace financiare ori cu bunuri depășesc suma de 500 de unități convenționale, adică suma de 10000 lei.

Astfel, persistă incapacitatea colegiului ce a emis acea decizie, care nici cel puțin nu cunoaște proporțiile pe care le-a prevăzut legiuitorul în art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, unde sunt prevăzute proporțiile deosebit de mari, nu și mari după cum a reținut colegiul. Aceasta denotă că colegiul a examinat cauza superficial, iar produsul acelei examinări, adică decizia, este defectuoasă, contrară legii, nemotivată corespunzător, motive din care urmează să fie anulată total ca fiind ilegală.

Instanța de apel, la aprecierea probelor, a admis încălcarea prevederilor legii procesuale și anume a prevederilor art. 8 alin. (3), 99 alin. (2), 100 alin. (4), 101, 384, 385 alin. (1) Cod de procedură penală, ceea ce a condiționat comiterea unor

erori grave de drept, ce prin urmare a condus la condamnarea ilegală a inculpatului.

În drept, recursul a fost întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2014, recursul ordinar a fost declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs a reținut că *„instanța de apel corect a repus în termen apelul reprezentantului părții vătămate și l-a admis ca fondat.*

Astfel, potrivit materialelor pricinii reprezentantul părții vătămate „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.- Diaconu Vitalie a lipsit la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea acesteia. Mai mult, în materialele cauzei nu este anexată dovada expedierii în adresa reprezentantului părți vătămate a copiei sentinței.

Reprezentantul părții vătămate a făcut cunoștință cu sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 decembrie 2013 doar la data de 19.02.2014, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei, motiv pentru care cererea reprezentantului părți vătămate „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.-Diaconu Vitalie, a fost drept fondată și pasibil de a fi admisă.

Recurentul a invocat în recursul său că, în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii, lipsește obiectul material al infracțiunii.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atât ale apărării, cât și ale acuzării, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Ursu Alexandru în comiterea infracțiunii imputate să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie a fost analizată detaliat și minuțios în textul hotărârii instanței de apel, probe ce nu trezesc careva dubii.

Argumentele apărătorului, care nu este de acord cu aprecierea probelor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului.

Or, banii în suma de 185239,60 dolari S.U.A., extrași în numerar de Baștovoii Valentin din contul „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. și transferați pe conturile S.R.L. „I.F.C.-Grup” și constituie obiectul material al spălării banilor în speța dată.

Mai mult, acest transfer se confirmă prin documente bancare și de însăși inculpatul Ursu Alexandru.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate, Colegiul penal nu a constatat vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora.

Instanța de recurs a invocat, că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

7. La 15 ianuarie 2015, de către avocatul Ciorbă Sergiu în numele condamnatului Ursu Alexandru, decizia instanței de recurs este contestată cu recurs în anulare (f.d. 19-56, vol. IV) și cu supliment la el la 17 aprilie 2015 (f. d. 139-142, vol. IV) în care a solicitat casarea deciziilor instanțelor de apel și de recurs ordinar, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că, de către instanța de apel și cea de recurs au fost admise mai multe încălcări. A fost încălcat dreptul condamnatului Ursu Alexandru la apărare efectivă și la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 și 3 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în rezultatul faptului că:

- instanța de apel l-a condamnat pe Ursu Alexandru în baza faptelor care nu au fost incriminate în rechizitoriu și nu au constituit obiect al examinării în instanța de fond, fără ca procurorul să incrimineze faptele noi în ordinea prevăzută de lege, iar instanța să-i acorde termen pentru a-și pregăti apărarea;

- instanța de apel ilegal a repus în termen cererea de apel a reprezentantului părții vătămate;

- instanța de recurs nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de recurent în cererea sa de recurs ordinar și ca rezultat a adoptat o decizie nemotivată.

A fost încălcat principiul prezumției nevinovăției consfințit în art. 6 § 2 din C.E.D.O., art. 21 din Constituția Republicii Moldova și art. 8 Cod de procedură penală. Or, instanța de apel a admis motivarea sentinței de condamnare în baza unei sentințe care nu este definitivă și care nu există în dosar.

Cauza penală în instanța de apel a fost judecată de un complet ilegal

constituit. Completul de judecată care a judecat cauza la Curtea de Apel Chișinău nu a fost compus potrivit legii, fiind încălcate prevederile art. 30, 31, 33 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a examinat cererea de recurs și cauza penală superficial, ceea ce poate fi demonstrat și prin constatarea din motivarea deciziei, că *„analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.”*

Astfel, din cuprinsul motivării deciziei se desprinde că apelul a fost respins. Ori aceasta denotă lipsa unei examinări corespunzătoare a recursului, deoarece în cauza inculpatului apelul a fost admis.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 iulie 2015 a fost admis recursul în anulare declarat de avocatul Ciorbă Sergiu în numele condamnatului Ursu Alexandru, casată total decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2014 și dispusă rejudecarea cauzei la etapa admisibilității în principiu a recursului ordinar, de către aceiași instanță de recurs.

În argumentarea soluției adoptate, instanța a menționat, că:

„potrivit descriptivului deciziei adoptate (pct. 6. din decizie), instanța de recurs:

a) *nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în recursul ordinar al apărării, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 5. din prezenta decizie;*

b) *a statuat în mod divergent și neclar că: „analizînd hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului.”*

Or, hotărîrile judecătorești precedente sunt diametral opuse - una de achitare și alta de condamnare a inculpatului, deci constatarea că ambele ar fi întemeiate și legale se exclude în esență.

Pe lângă aceasta, instanța de apel nu a respins apelurile procurorului și a reprezentantului părții vătămate, cum este indicat supra, dar le-a admis. Deci, instanța de recurs a verificat dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material în raport cu altă soluție decît cea adoptată de instanța de apel;

c) *concluzia că instanța de apel corect a repus în termen apelul reprezentantului părții vătămate, nu este argumentată și fondată pe nici o normă de drept procesual-penală.*

Nu este raportată această soluție nici la exigențele jurisprudenței naționale, care prevede că conform art. 403 Cod de procedură penală, repunerea în termen a

apelului reprezintă mijlocul procesual prin care titularul dreptului de apel, care nu a putut declara apel din cauze independente de voința lui, este repus în dreptul din care fusese decăzut după expirarea termenului de apel.

Repunerea în termen se operează doar avînd prezente două condiții cumulative: întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate: calamitate naturală, accident, boală ș.a., pe care apreciindu-le, instanța de apel va constata dacă situația invocată de apelant constituie în mod efectiv o cauză de împiedicare a declarării apelului; apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Aceste condiții îi privesc doar pe inculpat și partea civilmente responsabilă, deoarece împotriva lor poate fi începută executarea.

Mai mult, instanța de recurs în anulare a conchis, că repunerea în termen a apelului reprezentantului părții vătămate, nu este argumentată și fondată pe nici o normă de drept procesual-penală.

Prin urmare, încălcările normelor procesuale-penale, comise de instanța de recurs, lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 C.E.D.O., deoarece denotă că instanța de recurs nu a rezolvat problemele de drept apărute la judecarea recursului apărării, în mod precis și explicit, prin argumente relevante și suficiente, prin întocmirea corectă a hotărîrii adoptate, fiind prezentă lipsa de motivare adecvată cerințelor legii într-o hotărîre judecătorească, și constituie un viciu fundamental care a afectat hotărîrea menționată, adică reprezintă erori de drept care permit redeschiderea procesului penal în privința lui Ursu Alexandru.

Instanța de recurs în anulare nu s-a expus asupra argumentelor recurentului privind legalitatea deciziei instanței de apel, dat fiind că pe caz nu a fost exercitată, în condițiile legii, verificarea judiciară în cel de-al treilea grad de jurisdicție penală.

9. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, urmează a fi admis recursul declarat de avocatul Ciorbă Sergiu în numele inculpatului Ursu Alexandru, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs, judecînd recursul, admite recursul, casează parțial hotărîrea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care poate fi corectată de către instanța de recurs.

Drept temeiuri pentru declararea recursului, avocatul Ciorbă Sergiu a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 7), 8) Cod de procedură penală și art. 6 C.E.D.O., care stipulează că instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau *apelul a fost introdus tardiv* și nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, și încălcarea dreptului la un proces echitabil.

9.1. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit menționează, că prin rechizitoriu (f.d. 237-239, vol. I), inculpatul Ursu Alexandru a fost învinuit de faptul, că „la data de 23.06.2011, în mun. Chișinău, Ursu Alexandru, fiind fondator cu cota parte de 100% al „I.F.C.-Grup” S.R.L. cu sediul în mun. Chișinău, str. Țărînei 91, avînd intenția spălării banilor săvîrșită prin tănuirea, deghizarea naturii, originii, transmiterea și deplasarea proprietății reale a bunurilor în proporții deosebit de mari despre care știa cu certitudine că acestea constituie venituri ilicite, a acceptat primirea pe contul S.R.L. „I.F.C.-Grup” nr. 2251152600/USD deschis la filiala nr. 6 a B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A. de pe str. Alba Iulia 184/3 mun. Chișinău suma de 185239,60 S.U.A, echivalentul a 2169007,52 lei, bani care aparțin „Casco Petroleum Overseas” L.T.D., din Sudanul de Sud cu care S.R.L. „I.F.C.-Grup” nu are relații economice și care au fost transferați ilegal la data de 23.06.2011 de către Baștovoi Valentin din K.C.B. Uganda.

În continuarea acțiunilor sale criminale, tot la data de 23.06.2011, cu scopul voalării acțiunilor sale criminale, dorind să atribuie un aspect legal sursei și provenienței mijloacelor bănești și să asigure tănuirea și deghizarea informației privind natura, originea, mișcarea și apartenența acestor mijloace bănești, Ursu Alexandru știind cu certitudine că suma de 185239,60 S.U.A. constituie venituri ilicite ale S.R.L. „I.F.C.-Grup”, întrucît au parvenit din Uganda în lipsa vreunui temei juridic, folosind situația de serviciu, a dispus transmiterea sumei de 2120000 de lei (bani proveniți din Uganda) de pe contul nr. 22511331013/MDL care aparține S.R.L. „I.F.C.-Grup” din filiala nr. 6 a B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A. de pe str. Alba Iulia 184/3 mun. Chișinău către S.A. „Sticlămont”, societate unde S.R.L. „I.F.C.- Grup” deține pachetul majoritar de acțiuni, iar Ursu Alexandru activează în calitate de director comercial.”

În drept, acțiunile descrise au fost calificate de către procuror în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal, adică spălarea banilor săvîrșită prin tănuirea, deghizarea naturii, originii, transmiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor de către o persoană care știe sau trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari.

Fiind audiat în cadrul urmăririi penale, în prima instanță și instanța de apel inculpatul Ursu Alexandru pe învinuirea înaintată a declarat că „S.R.L., I.F.C.-

Grup” a devenit acționar al S.A. „Sticlămont” în februarie 2010 în rezultatul cumpărării a aproximativ 69 % din acțiuni.

S.R.L.,I.F.C.- Grup” a început să investească în S.A. „Sticlămont” de la sfârșitul anului 2009, banii erau transferați în baza contractelor de împrumut. În iunie 2010, capitalul social a fost majorat cu 7000000 lei, bani care au fost investiți de către S.R.L. „I.F.C.- Grup” și în așa mod, S.R.L. „I.F.C.- Grup” a devenit deținătorul a aproximativ 97 % din acțiuni. Totodată, Ursu Alexandru deținea 100 % cotă parte în S.R.L. „I.F.C.- Grup”.

Din 31.05.2011, Ursu Alexandru activează în calitate de director comercial la S.A. „Sticlămont”. La data de 23.06.2011, pe contul bancar al S.R.L. „I.F.C.- Grup” deschis la B.C.,„Moldova-Agroindbank” S.A. au fost transferați aproximativ 185000 dolari S.U.A., bani care au fost transferați de către Baștovoii Valentin de pe unul din conturile bancare din Uganda. Suma de bani primită a fost convertită în lei și transferată pe contul bancar al S.A. „Sticlămont” în baza contractelor de împrumut. Cu Baștovoii Valentin, nici Ursu Alexandru și nici S.R.L. „I.F.C.- Grup” nu au careva relații comerciale. Totodată, legalitatea transferului banilor nu a ridicat careva semne de întrebare pe motiv că din iunie 2010 S.R.L. „I.F.C.- Grup” urma să beneficieze din partea cet. Sudanului - Muawia Bilal de un credit în sumă de 500000 dolari S.U.A. pe un termen de 36 luni.

Prima tranșă din suma menționată a parvenit la S.R.L. „I.F.C.- Grup” la sfârșitul anului 2010. Creditul a trecut procedura confirmării Băncii Naționale și a fost trecut la bilanț. După primirea primei tranșe au apărut greutăți privind transferul celorlalte sume de pe contul lui Muawia Bilal din Sudan din cauza faptului că din băncile comerciale din Sudan a devenit aproape imposibil de cumpărat dolari sau Euro dat fiind faptul deficitului de valută de pe piața din Sudan.

În mai 2011, S.A. „Sticlămont” avea nevoie de mijloace bănești în legătură cu cumpărarea materialelor de construcție. A fost contactat Muawia Bilal, fiind solicitată transferarea următoarei tranșe a creditului, discuțiile cu Muawia Bilal au fost duse prin intermediul lui Strelnicov Ion, pe care Ursu Alexandru îl cunoaște de mult timp și care reprezintă interesele S.R.L. „I.F.C.- Grup” în relațiile cu companiile și persoanele fizice din Sudan în baza unei procuri. Totodată, Strelnicov Ion îl cunoaște pe Muawia Bilal și anterior Strelnicov Ion a recomandat S.R.L. „I.F.C.- Grup” ca un bun partener de afaceri.

În iunie 2011, Ursu Alexandru a primit informația că cumpărarea valutei din Sudan în scopul transferării ei ulterioare în Republica Moldova, în baza contractului de creditare a devenit imposibilă. Tot în acel timp a fost informat că suma de 185000 dolari poate fi transferată pe contul bancar al S.R.L. „I.F.C.- Grup” de pe contul bancar al „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. deschis în una din băncile din Uganda ca avans pentru prestarea unor servicii. Avînd în

vedere că între S.R.L. „I.F.C.- Grup” și „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. nu erau careva relații comerciale au apărut întrebări referitor la legalitatea transferului. Ursu Alexandru a aflat că „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. este debitorul lui Muawia Bilal și a apărut propunerea de a efectua o cesiune de datorie către „Casco Petroleum Overseas” L.T.D., care trebuia să transfere banii în Republica Moldova. Astfel, Ursu Alexandru nu a avut careva dubii care se referă la legalitatea transferurilor. Referitor la lipsa contractului dintre „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. și S.R.L. „I.F.C.- Grup” lui Ursu Alexandru i-a fost explicat că această întrebare poartă un caracter tehnic și că în scurt timp v-a primi contractul semnat de „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.”.

Colegiului penal lărgit consideră că, instanța de apel întemeiat și argumentat a pus la baza deciziei de condamnare cumulul de probe examinate, verificate în ședința instanței de apel și descris amănunțit în decizia atacată, cum sunt:

- declarațiile martorului Talpă Grigore (f.d. 132-133, vol. III) date în instanța de apel din care rezultă, că începînd din aprilie 2008 pînă în 2011 am activat ca director la compania Gabicom. Începînd cu ianuarie 2011 pînă la 15-20 mai 2011 m-am aflat în concediu la Chișinău, firma Gabicom activează în Sudan, am revenit în teren la sfîrșitul lui mai 2011, la sfîrșitul lui mai 2011 s-a apropiat de mine contabilul șef - d. Jigănarul și mi-a adus un contract, care i l-a transmis d. Strelnicov și mi s-a propus să semnez acest contract, el prevedea achitarea unei sume de bani circa 185000 dolari americani, pentru consultanță unei firme din Chișinău, nu țin minte denumirea, dar director era d. Ursu. Necunoscînd compania respectivă, am refuzat să semnez acest contract, mai ales că firma era din Moldova, pe d. Ursu nu l-am cunoscut pînă atunci. Relații ostile nu existau între noi. Am refuzat să semnez și am încercat să îl contactez pe d. Strelnicov, dar nu am dat de el. Pe urmă l-am contactat pe d. Bastovoi care era șeful meu, l-am anunțat despre contract și nici el nu mi-a dat acordul să îl semnez. Cînd eram acasă în Moldova, ne sunam cu d. Bastovoi des, care mi-a comunicat că a făcut un împrumut de la firma d. Moave, pentru ca această sumă să fie transferată în dolari, pentru a li se achita salarii la persoanele care erau în grevă.

Despre suma dată l-am întrebat de d. Bastovoi, din cuvintele lui mi s-a spus că suma de 185000 dolari ar fi al lui d. Moave, un reprezentat din Sudan.

A înțeles că pînă la urmă a avut loc acest transfer, de la Campala, am înțeles că suma dată i s-a transferat d. Ursu. Compania noastră a oferit servicii de transport de petrol la mai multe companii, inclusiv și d. Moave. Nu am semnat nici un contract cu compania „I.F.C.- Grup”, atîta timp cît am activat la Casco Petroleum. Cît am activat la Casco Petroleum ca director adjunct nu am dat acordul pentru a fi transferată suma de 185000 dolari. Nu a fost preluată nici o datorie de la persoana Moave sau Umbra A. În perioada 18 iunie 2011 eu eram director la „Gabicom” și prin cumul eram director adjunct la „Casco

Petroleum”, și respectiv am refuzat să semnez acest contract. A solicitat să semnez acest contract d. Strelnicov prin persoana lui Jugănarul. În acest contract era menționată familia d. Ursu în calitate de director. Contractul prezentat nu era semnat de d. Ursu. Proiectul contractului i s-a prezentat pînă la data efectuării transferului, sfîrșitul lui mai începutul lui iunie 2011”;

- declarațiile reprezentantului părții vătămate „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.- Diaconu Vitalie (f.d. 131, vol. III) din instanțele de fond și de apel, din care rezultă, că „în luna iunie 2011 făcea parte din comisia de investigare, revizie și audit care se afla pe teritoriul Sudanului de Sud, în scopul verificării documentării informației privind existența unor furturi în proporții deosebit de mari, comise de un grup de foști angajați ai companiei respective sub conducerea lui Baștovoii Andrei, fost coordonator general al proiectului din Sudan.

La 13 iunie 2011, pe teritoriul taberei companiei în orașul Juba, cautîndu-l pe administratorul taberei Garbuz Igor, el a intrat în odaia personală a lui Garbuz Igor, fără să bată în ușă, pe motiv că nu-l găsea și la telefon ultimul nu răspundea.

În mijlocul odăii personale a lui Garbuz Igor, stăteau în genunchi Garbuz Igor și Jugănarul Ion, fost contabil-șef al companiei „Casco Petroleum Overseas” L.T.D., numărînd bani.

Era o grămadă mare de bani în bancnote mici în valută sudaneză, iar cu ochiul liber se vedea că banii nu erau proveniți din bancă, deoarece erau împrăștiati.

Ultimii au fost surprinși de întrebarea „de unde sunt acești bani?”. Garbuz Igor a spus că sunt proveniți de la un client, la întrebarea „de ce banii sunt în odaia personală și nu în contabilitate unde este cameră aparte?” s-a răspuns „că după ce vor număra banii îi vor depune în casieria companiei”. La întrebarea „de ce banii nu sunt numărați în odaia contabilității, dar în odaia personală a unui angajat?” s-a răspuns că „în oficiu activează membrii comisiei de investigare și că lucrul ăsta i-ar încurca să numere banii.”

Mai tîrziu a aflat că este vorba de aproximativ 500000 pounzi sudanezi, echivalentul a aproximativ 187000 dolari S.U.A.

Jugănarul Ion a scos din contul companiei încă 500000 pounzi sudanezi și a convertit întreagă sumă în dolari S.U.A., obținînd aproximativ suma de 371000 dolari S.U.A., banii au fost transferați pe conturile „Casco Petroleum Overseas” din Campala, de unde aproximativ 185000 dolari au fost transferați către Chișinău, întreprinderii „I.F.C.- Grup”, pentru servicii. A doua parte a sumei rezultate din convertire au fost transferate în calitate de salarii pentru Baștovoii Andrei, Baștovoii Valentin și Jugănarul Ion. Pînă la începutul lunii iulie 2011 despre soarta banilor respectivi nu s-a știut nimic. Pe 30 iunie 2011 Baștovoii Andrei a fost eliberat din funcție fiind înlocuit. A solicitat de la Jugănarul Ion pe poșta electronică prezentarea dării de seamă financiară, cu

indicarea cum a fost cheltuită suma de 371000 dolari, rezultată din convertirea a un milion de pounzi sudanezi. Ulterior a fost primit răspuns pe poșta electronică că suma de aproximativ 185000 dolari transferată în conturile „I.F.C.- Grup” era prezentată ca rambursarea unui împrumut temporar în numele unui cetățean sudanez Muawia Muhamed Bilal.

A rugat contabilitatea să prezinte baza documentară care să legitimeze luarea sumei în împrumut. Astfel, a fost prezentat doar un bon de intrare cu data de 13 iunie 2011 pe suma aproximativ de 500000 pounzi, în care în limba engleză era specificat împrumut temporar de la companie „Aumra”, bonul era semnat doar de contabilul Jugănaru Ion. În contabilitate lipsea orice gen de semnătură a cetățeanului Muawia, orice contract de împrumut și nici un document care ar certifica existența unui împrumut. La întrebarea adresată lui Jugănaru Ion „ce rost are să împrumutăm bani pe o perioadă scurtă de timp pe care să-i convertim în valută străină și să-i trimitem în Moldova” ultimul a răspuns, că aceste indicații au fost primite de la Strelnicov Ion, fost angajat la „Casco Petroleum Oversease” L.T.D. în orașul Hartum.

Contactându-l pe Baștovoii Valentin fost manager al companiei „Casco Petroleum Oversease,, L.T.D. cu sediul în Campala, Uganda, de unde au fost transferați banii la S.R.L. „I.F.C.-Grup” în Chișinău, ultimul a spus că a primit informația, indicațiile de a transfera banii la Chișinău de la Jugănaru Ion și că la scurt timp a fost contactat telefonic de către Strelnicov Ion, cu rugămintea de a semna un contract de consultanță cu compania S.R.L. „I.F.C.- Grup” și un act de executare a lucrărilor pentru a legaliza transferul către Chișinău, cu aceeași rugămintă Strelnicov l-a contactat și pe Talpă Grigore care la fel ca și Baștovoii Valentin au refuzat să o facă.

Contactându-l pe Strelnicov Ion și întrebându-l de activitatea lui atât de febrilă pentru acoperirea tranzacției de 185000 dolari, ultimul a răspuns să nu-l implice în afacerea asta că nu e treaba lui. Același lucru l-a declarat mai târziu în luna august 2011 când a fost rugat să dea în scris explicații, însă din nou a solicitat să fie lăsat în pace refuzând să dea explicații, indicând că toate întrebările să fie adresate lui Baștovoii și lui Muawia. În același timp mai târziu Strelnicov, fiind în stare de ebrietate, a arătat calculatorul personal unde era un cec bancar de transfer către S.R.L. „I.F.C.- Grup” a unei sume aproximative de 100000 Euro efectuate din orașul Hartum, Sudan, și a zis că acestea sunt investiții și că el nu va părăsi teritoriul Sudanului pînă nu va deveni milionar.

În urma verificărilor ulterioare s-a arătat că nu exista nici un contract cu S.R.L. „I.F.C.- Grup”, nici acte cu privire la executarea a unor lucrări.

Suma respectivă aparține companiei „Casco Petroleum Oversease” L.T.D. și a fost extrasă ilegal din contul companiei.”

- conținutul contractelor de credit nr. IFC/ST/2010/16 din 01.11.2010 și nr. EFC/ST/2010/15 din 03.03.2010 încheiate între S.R.L. „I.F.C.- Grup” și S.A.

„Sticlămont” privind acordarea unui credit în valoare de 3140000 lei de către S.R.L. „I.F.C.- Grup” către S.A. „Sticlămont” (f.d. 184 -185, 186-187, 188-192, vol. I);

- conținutul dispoziției de plată din 22.06.2011 semnată de Baștovoii Valentin prin care acesta transferă prin intermediul K.C.B. Uganda pe contul S.R.L. „I.F.C.- Grup” suma de 185308 dolari (f.d. 212, vol. I);

- conținutul extrasului de cont nr. 22511526008 deschis la B.C. „Moldova-Agroindbank”, filiala nr. 6, mun. Chișinău, str. Alba Iulia 184/3 de către S.R.L. „I.F.C.- Grup” conform căruia la data de 23.06.2011 pe contul „I.F.C.- Grup” S.R.L. au parvenit 185239 dolari (f.d. 219, vol. I);

- conținutul extrasului de cont nr. 22511331013 deschis la B.C. „Moldova-Agroindbank”, filiala nr. 6, mun. Chișinău, str. Alba Iulia 184/3 de către S.R.L. „I.F.C.-Grup” conform căruia la data de 23.06.2011 au fost transferați către S.A. „Sticlămont” suma de 2120000 lei MDL (f.d. 227, vol. I).

Colegiul penal lărgit menționează, că reieșind din acest cumul de probe verificate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel corect a respins argumentele sentinței și a inculpatului Ursu Alexandru referitoare la transferul mijloacelor bănești în sumă de 185239.60 dolari S.U.A. de pe contul bancar al companiei „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. pe contul bancar a S.R.L. „I.F.C.- Grup”, care este o societate moldovenească, în scopul restituirii preinsei datorii avute față de compania „Aumra” bazate pe un contract de împrumut încheiat cu „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.

Colegiul penal lărgit mai invocă, că pe parcursul examinării cauzei cu certitudine a fost demonstrat, că suma de 185239.60 dolari S.U.A. transferată la 23.06.2011 de către Baștovoii Valentin pe contul societății moldovenești S.R.L. „I.F.C.- Grup” al cărei fondator este inculpatul Ursu Alexandru, inițial, s-a aflat pe contul bancar al „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. deschis în K.C.B. în Sudanul de Sud, ulterior, la indicația lui Baștovoii Andrei și în complicitate cu Streliniov Ion, suma a fost transferată pe contul bancar al reprezentanței „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. deschis în K.C.B. Uganda, unde a fost ridicată în numerar de către managerul companiei Baștovoii Valentin, care întrînd în posesia sumei date, acționînd deja ca persoană fizică, în lipsa documentelor justificative a transferat mijloacele bănești în sumă de 185239.60 dolari S.U.A. ridicate de pe contul bancar al Companiei „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. pe contul societății moldovenești S.R.L. „I.F.C.- Grup” al cărei fondator este inculpatul Ursu Alexandru.

Potrivit doctrinei dreptului penal obiectul infracțiunii prevăzute de art. 243 Cod penal îl formează relațiile sociale care asigură desfășurarea normală a activității economice, precum și a funcționării sistemului financiar-bancar.

Obiectul material îl constituie în speța dată banii – 185239, 60 dolari S.U.A., care sunt blocați pe contul S.R.L. „I.F.C-Grup”.

Colegiul penal lărgit statuează, că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 243 Cod penal constă în vinovăția sub forma intenției directe, întrucât subiectul înfăptuiește acțiuni concrete, cunoscând că bunurile (banii) sunt un rezultat al unor ilegalități. Ceia ce persistă în speța dată.

Colegiul penal lărgit nu acceptă nici motivul invocat în recurs, privind lipsa tănuirii sau deghizării originii ilicite a bunurilor, fiind că instanța de apel corect a constatat că prin probele examinate s-a confirmat, că 185239, 60 dolari S.U.A. au fost ilegal scoși de la proprietar și transferați lui Ursu Alexandru, ultimul justificând primirea acestor bani prin contract de împrumut-cesiune inexistent, apoi prin contract de servicii de consultanță inexistent.

Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit materialelor cauzei, în contabilitatea „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. în luna iunie 2011 nu a parvenit vreo sumă de bani de la Muawia Bilial. Suma de 185239.60 dolari S.U.A., care a fost transferată de către Baștovoii Valentin pe contul S.R.L. „I.F.C.- Grup” fără existența documentelor justificative, or, relații comerciale între aceste firme nu au existat, iar faptul că inculpatul Ursu Alexandru a încercat să acorde un aspect legal transferului indicat mai sus prin tentativa semnării unui contract inexistent de prestare a serviciilor de consultanță din numele „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. cu S.R.L. „I.F.C.- Grup” nu vine decât să confirme acest lucru.

Intenția inculpatului privind spălarea banilor s-a confirmat în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și de apel, deoarece însuși inculpatul Ursu Alexandru a confirmat că cunoscând despre lipsa raporturilor comerciale-economice între S.R.L. „I.F.C.- Grup” cu „Casco Petroleum Overseas” L.T.D., fără documente justificative totuși a acceptat suma de 185239.60 dolari S.U.A. transmisă de Baștovoii Valentin, bani scoși ilegal de la „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.

Colegiul penal lărgit statuează, că inculpatul Ursu Alexandru nu a negat nici faptul că în aceeași zi, suma primită a fost transferată de el pe contul „Sticlanton” S.A., societate unde S.R.L. „I.F.C.- Grup” deține un pachet majoritar de acțiuni, prin ce se respinge motivul invocat în recurs că inculpatul Ursu Alexandru nu era administrator și nu avea posibilitatea de a efectua transferul dat.

Totodată, Colegiul penal lărgit mai reține, că instanța de apel corect a menționat că nu au fost prezentate instanței nici un contract de cesiune a datoriei ce o are „Gabycon Civil Work” L.T.D. față de „Aumra”, beneficiar al cesiunii fiind persoana fizică Muawia Mohammed Bilal.

Astfel, S.R.L. „I.F.C.- Grup” nu are nici o bază juridică pentru a primi bani ce aparțin unei alte părți necunoscute.

Pe lângă faptul că nu există un contract de împrumut între „Gabycon Civil Work” L.T.D. și „Aumra”, nu există nici un contract de cesiune semnat între

„Gabycon Civil Work” L.T.D. și „Aumra” pentru transmiterea sumei de 500000 lire sudaneze în beneficiul lui Muawia Mohammed Bilal. În lipsa unor asemenea obligațiuni contractuale dintre „Gabycon Civil Work” și „Aumra”, Muawia Mohammed Bilal nu avea nici un temei juridic pentru a cere transferul sumei spre S.R.L. „I.F.C.-Grup”, de unde rezultă ilegalitatea banilor acceptați pe cont de către inculpatul Ursu Alexandru.

Colegiul penal lărgit mai invocă, că instanța de apel corect a menționat că instanța de fond nu a luat în considerație și nu s-a expus asupra înscrisurilor prezentate de partea acuzării care certifică faptul că directorul „Aumra” este Yousri Aii Ahmed Mohammed, și nu Husam Ahmed Mohammed, cum insistă inculpatul și martorii din partea apărării, în încercarea de a demonstra că Husam Ahmed Mohammed l-a autorizat pe Muawia Mohammed Bilal să reprezinte compania „Aumra” în relațiile cu terțe persoane.

Colegiul penal lărgit specifică, că instanța de fond nu a luat în considerație și nu s-a expus asupra documentelor emise de Camera înregistrării de Stat din Sudan, legalizate conform legislației naționale și internaționale, care confirmă că anume Yousri Aii Ahmed Fadei este directorul „Aumra”, și nu Husam Ahmed Mohammed, cum a declarat inculpatul Ursu Alexandru.

Colegiul penal lărgit menționează, că conform art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art. 93 alin. (3) Cod de procedură penală, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organul de urmărire penală sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Conform art. 94 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată.

Colegiul penal lărgit reține, că din declarațiile inculpatului Ursu Alexandru rezultă, că acesta cunoștea de proveniența ilicită a banilor, fapt demonstrat prin propriile depoziții. Inculpatul a declarat că aștepta bani de la Muawia Bilal, în baza unui contract de împrumut, care i-ar fi spus că banii îi vor intra din conturile „Casco Petroleum Overseas” L.T.D., cu care Muawia Bilal și „I.F.C.- Grup” nu au relații contractuale sau de colaborare și cu care face parte din contractul de împrumut, într-un final banii intrând în contul S.R.L. „I.F.C.- Grup” de la persoana fizică Baștovoii Valentin. Asemenea tranzacție nu putea să nu trezească suspiciuni inculpatului Ursu Alexandru, B.C., „Moldova-Agroindbank” S.A. și

organelor abilitate, deoarece anume asemenea transferuri intră sub incidența Legii de combatere a spălării banilor și combaterea finanțării terorismului.

Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel corect analizând cumulul de probe prezentat de către procuror, examinându-le sub toate aspectele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, just a statuat existența tuturor elementelor constitutive și a calificat acțiunile lui Ursu Alexandru în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal după indicii calificativi: *„spălarea banilor săvârșită prin tăinuirea, deghizarea naturii, originii, transiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor de către o persoană care știe sau trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari”*.

Colegiul penal lărgit nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 C.E.D.O. (privind încălcarea dreptului la un proces echitabil, înaintarea unei învinuiri noi, încălcarea dreptului la apărare), considerându-le declarative deoarece, instanța de apel a respectat dreptul la apărare a inculpatului în tot volumul solicitat și nu a depășit limitele învinuirii, iar fapta descrisă în învinuire este suficientă pentru condamnarea inculpatului Ursu Alexandru pentru comiterea infracțiunii incriminate.

Colegiul penal lărgit mai menționează, că de către instanța de apel, la examinarea cauzei a fost comisă o eroare materială referitor la descrierea în decizie (f.d. 189, vol. III) a prevederilor legale la săvârșirea operațiunilor de spălare a banilor în „proporții mari” care prevede că pot fi tranzacții și alte acțiuni ale persoanelor juridice sau fizice cu mijloace financiare ori cu bunuri ce depășesc suma de 500 de unități convenționale, adică suma de 10000 lei.

Această descriere evident nu corespunde dispoziției art. 243 Cod penal, ea constituie o eroare materială evidentă a instanței de apel și nu poate provoca casarea deciziei deoarece în partea descriptivă a deciziei se conține clar descrisă fapta constatată (f.d. 172-173, vol. III) și calificarea acțiunilor inculpatului Ursu Alexandru ce corespunde normei legale.

Cu referire la motivul invocat în recurs, că nu este confirmat că banii primiți de inculpatul Ursu Alexandru sunt scoși ilicit din circuit, Colegiul penal lărgit mai invocă, că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015 nr. 1a-664/2014 în cauza penală Baștovoii Valentin și alții, a fost confirmată proveniența ilegală a 185239, 60 dolari S.U.A. primiți de către inculpatul Ursu Alexandru pe contul S.R.L. „I.F.C.-Grup”, care sunt corp delict pe această cauză, se află pe un cont la B.C. „Moldova-Agroindbanc” S.A. și urmează a fi restituiți „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. Decizia este executorie, dar cu drept de recurs.

Cu referire la temeiul din recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.7 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit constată, că într-adevăr instanța de apel greșit a repus în termen și admis apelul reprezentantului părții vătămate „Casca Petroleun Overseas” L.T.D. - Diaconu Vitalie.

Sentința integrală a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost pronunțată în ședința de judecată din 27.12.2013.

Se deduce potrivit Legii, că termenul de declarare a apelului pentru procuror, apărător, inculpat și reprezentantul părții vătămate a început să curgă din data de 28.12.2013, iar termenul limită de declarare a apelului a fost data de 11.01.2014.

În interiorul termenului prevăzut de lege, reprezentantul părții vătămate „Casco Petroleum Overseas” L.T.D. - Diaconu Vitalie nu a declarat apel, apelul fiind declarat la 03.03.2014, adică peste 50 de zile după expirarea termenului acordat de lege pentru a efectua actul de procedură corespunzător.

Instanța de apel neîntemeiat a repus cererea de apel în termen, or, în suportul repunerii au fost invocate două motive pretinse ca fiind întemeiate: 1) - ultimul a lipsit la pronunțarea sentinței și 2) - nu a fost informat despre adoptarea sentinței, iar prin urmare a făcut cunoștință cu sentința la data de 19.02.2014.

Motivele invocate de reprezentantul părții vătămate, precum că a lipsit la pronunțarea sentinței nu pot fi reținute ca fiind motive întemeiate de omitere a termenului de declarare a apelului. Este de remarcat că apelantul a participat în cadrul ședințelor de judecată, a fost audiat de către prima instanță, a adresat întrebări, iar în ședințele ulterioare nu s-a mai prezentat, nu a anunțat instanța despre motivele neprezentării, nu a solicitat amânarea cauzei și nu a insistat asupra participării obligatorii în toate fazele procesului, astfel manifestându-și dezinteresul față de procesul penal ce se afla la acel moment în curs de examinare în prima instanță.

Lipsa reprezentantului părții vătămate la pronunțarea sentinței a depins direct și exclusiv de voința ultimului și nu putea fi reținută de către instanța de apel ca o împrejurare obiectivă ce nu a depins de voința lui și care l-a împiedicat de a declara apelul în termen.

Prezentare sau neprezentare în ședința de judecată constituie un drept al părții vătămate, prezența ultimului nefiind obligatorie și nu împiedica examinarea cauzei penale în lipsa sa.

Astfel, reprezentatul părții vătămate a ales opțiunea de a nu se mai prezenta în ședințele ulterioare, prin urmare nu putea fi pus la baza repunerii în termen de declarare a apelului motivul invocat.

Ce ține de ce-1 de-al doilea motiv invocat în susținerea omiterii termenului de declarare a apelului, nici el nu putea fi pus la baza admiterii cererii de repunere în termen, or, instanța de judecată nu avea obligația de a-l înștiința pe apelant despre adoptarea sentinței, iar dispoziția art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, stabilește cert momentul începerii curgerii termenului pentru declararea

apelului.

Reprezentantul apelantului, avînd calitatea procesuală de parte vătămată, avea dreptul și interesul procesual de a se interesa de mersul și rezultatul examinării cauzei penale, însă ultimul nu și-a realizat dreptul acordat de lege, iar prin urmare dezinteresul pe care l-a manifestat ultimul nu poate justifica omiterea termenului de apel.

Motivele invocate în susținerea cererii de repunere în termen, au fost de natură subiectivă care au ținut exclusiv de voința reprezentantului părții vătămate, care în cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond a manifestat o poziție pasivă, iar în cele din urmă apelul dat nu putea fi repus în termen de către instanța de apel, lipsind motive întemeiate de ordin obiectiv ce nu au depins de voința ultimului.

La soluționarea cererii de repunere în termen a apelului instanța trebuia să constate existența faptului că întârzierea de declarare a apelului a fost determinată de motive întemeiate (calamitate naturală, accident, boală etc.), situație în care nu s-a regăsit apelantul, motivele invocate nefiind întemeiate, împrejurări în care cererea de apel urma să fie respinsă ca fiind depusă peste termen.

La fel, în cererea sa de apel, apelantul a făcut trimitere la prevederile art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală, care reglementează situația în care apelul a fost depus peste termen. Conform prevederilor art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală, participantul la proces care a lipsit atît la judecarea, cît și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței poate declara apel și peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Prevederile normei citate nu au putut fi aplicate în speță din motiv că nu au fost întrunite cumulativ condițiile impuse de lege, or, la caz reprezentantul părții vătămate a participat la judecarea cauzei, fiind legal citat, iar conform prevederilor art. 319 alin. (2) Cod de procedură penală, partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la vre-unul dintre aceste termene.

Pentru a se regăsi în situația prevăzută de dispoziția art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală reprezentantul părții vătămate urma să lipsească atît la judecarea, cît și la pronunțarea sentinței și să nu fie informat despre adoptarea sentinței, urmînd să întrunească cumulativ toate condițiile impuse de lege. Ce nu există în cazul dat.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată, că în speța data a fost declarat în termen apelul procurorului, care conține în principiu aceleași solicitări și motive ca și apelul reprezentantului părții vătămate „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.- Diaconu Vitalie.

Deci rezultă, că dacă instanța de apel respingea apelul reprezentantului părții vătămate „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.- Diaconu Vitalie ca depus peste

termen și admitea numai apelul procurorului, adopta o hotărîre legală și întemeiată privitor la condamnarea lui Ursu Alexandru în baza aceleiași învinuiri înaintate sub aspectul confirmării vinovăției și calificării acțiunilor. Ce persistă în speța dată și este perfect legal.

Reieșind din situația creată în speța dată, Colegiul penal lărgit nu găsește rezonabil de a casa decizia instanței de apel atacată cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, numai pentru a fi respins ca depus peste termen apelul declarat de reprezentantul părții vătămate „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.- Diaconu Vitalie, căci prin aceasta nu s-ar schimba esențial cu nimic soluția instanței de apel adoptată corect în baza apelului procurorului.

Art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală statuează, că dacă, în cursul judecării cauzei s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța va examina posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Colegiul penal lărgit, avînd în vedere încălcările instanței de apel la admiterea nejustificată și a apelului reprezentantului părții vătămate „Casco Petroleum Overseas” L.T.D.- Diaconu Vitalie, consideră necesar de a ușura executarea pedepsei inculpatului Ursu Alexandru, reieșind din prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, apoi mai ținînd cont de faptul că în cauza dată nu există acțiune civilă și daună materială nerecuperată, banii iliciți fiind blocați pe contul bancar, de motivele indicate în decizia atacată cu privire la individualizarea pedepsei, consideră posibilă corectarea și reeducarea inculpatului Ursu Alexandru fără izolarea lui de societate, adică cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probă prevăzut de Lege.

Pentru motivele expuse Colegiul penal lărgit consideră că, recursul ordinar declarat de avocatul Ciorbă Sergiu în numele inculpatului Ursu Alexandru urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei în partea stabilirii pedepsei, și pronunțarea unei noi hotărîri în speța dată.

10.În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Ciorbă Sergiu în numele inculpatului Ursu Alexandru, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014 în cauza penală privindu-l pe **Ursu Alexandru Vasile**, rejudecă cauza, pronunțînd următoarea hotărîre.

Ursu Alexandru Vasile se consideră condamnat în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal de suspendat condiționat executarea pedepsei stabilindu-i termen de probă de 2 (doi) ani.

Ursu Alexandru Vasile urmează a fi eliberat imediat din penitenciar, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești legate cu arest sau pedeapsa - închisoare.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **26 august 2015**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin

Moraru Petru